

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Du lagde Din Haand jo paa min Kind?

Citation: Winther, Christian: "Du lagde Din Haand jo paa min Kind?", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 340. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-workid100902/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Elskede! hvem mine Tanker
Er en evig trofast Bo,
Naar Dit Hjerte roligt banker,
Banker ogsaa *mit* i Ro! —

Du lagde Din Haand jo paa min Kind?
Du saae mig venligt i Øiet ind,
Mens jeg trykked mig til Din Side?
Ei anede Du, hvor *jeg* blev glad,
Mens jeg kyssed Din Skulders Lilieblad
Og begge Dine Øine blide.

Jeg glatted Dit duftende, blonde Haar,
Og lagde min Haand, hvor Dit Hjerte slaaer
Og hvor Smerten saa tidt tog Sæde;
O, jeg følte mit Bryst saa saligt let,
Min Sorg indslumred — den var saa træt —
Og mit Øie forglemte at græde!

Du taled; — og det var den gamle Klang,
Mit Hjertes søde, udvalgte Sang, —
Der gjennem Sjælen mig bæved.
Du, Yndigste paa den vide Jord!
Det var, som et huldt forjættende Chor
Hen over Strængene svæved.

O, lad os vandre en Aftenstund —
Blot *een* endnu — i den tause Lund
Alt under de høstgule Grene;

Og sværme et Øieblik, Bryst mod Bryst,
Og søge Hvile, Glemsel og Trøst
I Drømme — fortrolige, enel

Læg Vedbendranken om min Hat
Med Dine kjære, kjære Hænder!
Den kjøler, liig en Sommernat,
Naar bankende min Tinding brænder.

Af Laurbær har jeg ingen tjent;
De er og her tillands saa rare.
Tidt var det maadeligt bevendt
Med dem, som stoltelig dem bare.

Et Egeløv er sagtens smukt;
Men nuomtide sees Hveranden,
Som sine smaa Bedrifters Frugt,
At faae en Agerkrands om Panden.

Vi Alle Tornekronen faae
I Livet med fra Morgenrøden;
Dog Roserne, som er derpaa,
Gjør, at den bæres let til Døden.

Men Vedbend er mit Hjerte kjær,
Dens mørke, stille Blad ei pranger;
Den hyggelig og trofast er, —
Den passer netop for Din Sanger!